

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Самоброда Івана Миколайовича про офіційне тлумачення положень статті 46 Конституції України та щодо відповідності Конституції України положень статті 19 Закону України “Про пенсійне забезпечення”

м. К и ї в
28 квітня 2004 року
№ 41-у/2004

Справа № 2-31/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича – суддя-доповідач,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Самоброда Івана Миколайовича про офіційне тлумачення положень статті 46 Конституції України та щодо відповідності Конституції

України положень статті 19 Закону України “Про пенсійне забезпечення”.

Заслухавши суддю-доповідача Пшеничного В.Г. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Самоброд І.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 46 Конституції України і вирішити питання щодо відповідності Конституції України положень статті 19 Закону України “Про пенсійне забезпечення”.

Секретаріат Конституційного Суду України неодноразово повідомляв громадянина Самоброда І.М., що його конституційні звернення не можуть бути предметом розгляду Конституційним Судом України, оскільки не відповідають вимогам Закону України “Про Конституційний Суд України”. Однак він у черговий раз надіслав до Конституційного Суду України письмове клопотання про розгляд порушених ним питань.

Із матеріалів справи вбачається, що громадянин Самоброд І.М. звернувся до місцевого суду з позовом до Джанкойського районного управління Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, в якому оскаржував дії останнього щодо відмови у перерахуванні призначеної пенсії за віком відповідно до Закону України “Про затвердження прожиткового мінімуму на 2002 рік”.

Джанкойський міський суд Автономної Республіки Крим, розглянувши зазначене питання, вирішив, що пенсію громадянину Самоброду І.М. було призначено відповідно до Закону України “Про пенсійне забезпечення”, і в задоволенні позову відмовив.

Колегія суддів судової палати у цивільних справах Апеляційного суду Автономної Республіки Крим ухвалою від 2 квітня 2003 року апеляційну скаргу громадянина Самоброда І.М. відхилила.

Автор вважає, що в рішенні Джанкойського міського суду та ухвалі Апеляційного суду Автономної Республіки Крим неоднозначно трактується стаття 46 Конституції України, і тому порушує питання про необхідність офіційного тлумачення зазначеної статті.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 7 квітня 2004 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі.

3. Конституційний Суд України, вивчивши конституційне звернення та долучені до нього матеріали, виходить з такого.

Конституція України та Закон України “Про Конституційний Суд України” не наділяють громадян України, іноземців, осіб без громадянства, юридичних осіб правом на звернення до Конституційного Суду України з питань прийняття рішень щодо відповідності законів України та інших правових актів Конституції України (стаття 40 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

Згідно зі статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод .

Вирішуючи спір у цих правовідносинах, Джанкойське районне управління Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, як і суди загальної юрисдикції, положення статті 46 Конституції України не застосовували. Отже, фактів неоднозначного застосування статті 46 Основного Закону України, що впливає з доданих до конституційного звернення матеріалів, немає.

Громадянин Самоброд І.М. фактично не погоджується з рішеннями судів загальної юрисдикції і порушує питання про відповідність Закону України “Про затвердження прожиткового мінімуму на 2002 рік” рішення, прийнятого Джанкойським районним управлінням Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим.

Відповідно до статті 14 Закону України “Про Конституційний Суд України” питання законності, як і питання застосування того чи іншого закону в конкретній справі, не належать до повноважень Конституційного Суду України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Самоброда Івана Миколайовича про офіційне тлумачення положень статті 46 Конституції України та щодо відповідності Конституції України положень статті 19 Закону України “Про пенсійне забезпечення” на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – відсутність встановленого Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України” права на конституційне звернення та невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ